

عبرانيانو ته ليک

د کتاب پېژندنه

عبرانيانو ته دا ليک د کوم يهودي له خوا ليکل شوی دی، خو د ليکونکي نوم معلوم نه دی. دا ليک هغو يهودي ايماندارانو ته ليکل شوی دی چې د عیسی مسیح د مقام او کار د ناسمې پوهې په سبب غلطې لارې ته د اووښتلو په حال کې وو. نو په همدې سبب د دې ليک په پيل کې عیسی مسیح د خدای حقيقي او وروستنی مکاشفې په نامه معرفي شوی او دا ثابته شوې چې هغه د فرښتو، يهودي کاهنانو او موسی نه ډېر لوړ دی. ليکونکی درې ښکاره حقيقتونو ته اشاره کوي. لومړی: عیسی د خدای ازلي او ابدی زوی دی. دوهم: عیسی زموږ لوی ابدی کاهن دی، نو هغه د زړې لوښنامې تر کاهنانو ډېر لوړ دی. درېم: عیسی چې اوس زموږ لوی کاهن دی، ايمانداران د گناه او د مرگ د وېرې نه ژغوري.

په دې کتاب کې د قربانيو اصول او د يهودي دين مراسم يوازې د دې لويې ژغورنې يو سيوری دی. ليکونکی د اسراييلو د لوړو شخصيتونو ايمان ته په اشارې سره لوستونکی دې ته هڅوي، ترڅو په خپل ايمان کې ټينگ ودرېږي. همدارنگه د هغوی څخه غواړي چې عیسی ته په کتلو سره د مصيبتونو په وخت کې خپل ايمان تر پايه پورې ټينگ وساتي. دا ليک د نصيحتونو او بې لارې کېدلو په هکله په خبرداريو سره پای ته رسېږي.

د موضوعگانو لست

د خدای خبرې د خپل زوی په وسيله: ۱:۱-۳

د فرښتو نه د مسیح لوی والی: ۱:۴ - ۲:۱۸

د موسی او يوشع نه د مسیح لوړوالی: ۱:۳ - ۴:۱۳

د مسيح د كاهنتوب لوړوالی: ۴:۱۴ - ۷:۲۸

د مسيح د لوظ او د قربانۍ لوړوالی: ۸:۱ - ۱۰:۱۸

د ايمان ښه والی: ۱۰:۱۹ - ۱۱:۴۰

د خښتن اصلاح: ۱۲:۱ - ۱۳

لارښوونې او خبردارۍ: ۱۲:۱۴ - ۱۳:۱۹

وروستنۍ دعاگانې او سلامونه: ۱۳:۲۰ - ۲۵

د خدای خبرې د خپل زوی په وسیله

۱ خدای په تېره زمانه کې خو خو ځلې په مختلفو طریقو سره د خپلو پیغمبرانو په وسیله زموږ د نیکونو سره خبرې کړې دي. ۲ خو په دې اخیږو ورځو کې یې د خپل زوی په وسیله زموږ سره خبرې کړې دي. هغه زوی چې خدای د ټولو شیانو وارث ټاکلی دی او د هغه په وسیله یې نړۍ پیدا کړه. ۳ هغه د خدای د جلال ښکاره کوونکی او د هغه د کامل ذات تصویر دی او هغه ټول کاینات د خپل کلام د قدرت په وسیله ساتي. کله چې هغه خلکو ته د خپلو گناهونو څخه د بخښنې لاره جوړه کړه، نو هغه په اسمان کې د مطلق قادر خدای ښي لاس ته کښېناست.

مسیح د فرښتو نه لوی دی

۴ څرنگه چې مسیح د فرښتو نه ډېر لوی دی، نو خدای چې هغه ته کوم نوم ورکړی دی، هغه هم د هغوی د نومونو نه ډېر لوی دی. ۵ ځکه چې خدای هېڅکله کومې فرښتې ته نه دي ویلي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

او یا دا:

زه به یم د هغه پلار

او هغه وي به زما زوی

۶ خو کله چې خدای لومړنی زېږېدلی نړۍ ته راوړي، نو ورته وايي:

د خدای ټولې فرښتې دې د هغه عبادت وکړي.

۷ خو د فرښتو په هکله وايي:

خدای رالېږي خپلې فرښتې لکه بادونو په شان

او خپل خدمتگاران لکه د اور د لمبو په شان

⑧ خو د خپل زوی په هکله وایي:

ای خدایه! تل تر تله به وي ستا د پاچاهۍ تخت

او کړې به حکومت په خپلو خلکو باندې

د انصاف له مخې

⑨ ته خوښوې عدالت او کرکه کوي له بدۍ

په دې خاطر خدای، یعنې ستا خدای

ته یې ستا د نورو ملګرو نه زیات

مسح کړی یې د خوشحالی په تېلو

⑩ همدارنګه هغه وایي:

ای خښتنه، له شروع څخه دې ایښی و بنیاد د ځمکې

او اسمانونه دې کړل جوړ خپلو لاسونو باندې

⑪ هغوی فنا به شي، خو ته به پاتې شې

هغوی به ټول زاړه شي لکه لباس په شان

⑫ تاو راتاو به کړې هغوی لکه چینې په شان

او بدل به یې کړې لکه لباس په شان

خو پاتې کېږې په خپل حال ته مدام

او پای به ونه لري هېڅ دا ستا دوران

﴿١٣﴾ خو خدای هېڅکله هم کومې فرېښتې ته نه دي ويلي:

کښېنه زما ښي لاس ته

ترڅو کړم ستا دښمنان ستا د پښو لاندې

﴿١٤﴾ ایا ټولې فرېښتې خدمتگار روحونه نه دي چې د هغو خلکو د خدمت دپاره رالېږل شوي چې خلاصون به مومي؟

لوی خلاصون

٢ ﴿١﴾ له دې امله مونږ چې څه اورېدلي دي هغو ته باید نور هم پام وکړو، هسې نه چې بې لارې شو. ﴿٢﴾ ځکه کوم پیغام چې د فرېښتو په وسیله ورکړل شوی ؤ، هغه د باور وړ ؤ او هره ګناه او نافرمانۍ به خپله سزا لیدله. ﴿٣﴾ نو له دې امله که چېرې مونږ داسې لوی خلاصون له پامه وغورځوو، بیا څنګه کولای شو چې د هغې د سزا نه وتښتو؟ دا خلاصون اول خپله د څښتن عیسی له خوا اعلان شو او بیا د هغو خلکو له خوا تایید شو چې د هغه خبرې یې اورېدلې وې. ﴿٤﴾ همدارنګه خدای هم دا پیغام د خپلو ښو، حیرانوونکو کارونو او ډول ډول معجزو په ښودلو او د خپلې ارادې له مخې د روح القدس د نعمتونو په ورکولو سره تصدیق کړ.

زمونږ د خلاصون لارښود

﴿٥﴾ نو خدای فرېښتو ته دا اختیار ورنه کړ چې په راتلونکې دنیا باندې چې مونږ یې په هکله خبرې کوو، حکومت وکړي. ﴿٦﴾ بلکې د خدای د کلام په یو ځای کې لیکل شوي دي:

انسان څه دی چې ته یې خیال ساتې؟

فاني انسان چې ته پرې پام ساتې؟

٧ تا پیدا کړي هغوی ټیټ له فرښتو نه

د لږ وخت دپاره

او شان شوکت دې ورته ایښی په سر

٨ تا ورکړی واک او اختیار هغوی ته

ټولو شیانو باندې دی

اوس چې خدای هرڅه د هغوی تابع کړي دي، نو دا ښکاره ده چې نور هېڅ داسې شی پاتې نه دی چې د هغوی په اختیار کې نه وي، خو تراوسه مونږ نه وینو چې هرڅه د انسان په اختیار کې وي. ٩ خو مونږ عیسی وینو چې د هغه مقام د لږ وخت دپاره د فرښتو څخه ټیټ کړای شوی دی، خو اوس د جلال او عزت تاج د هغه په سر ایښودل شوی دی، ځکه چې هغه مرگ وزغملو، ترڅو د خدای د فضل په وسیله د هر انسان په خاطر د مرگ خوند وڅکي.

١٠ نو خدای دا مناسب وگڼل چې د خالق په توگه چې ټول شیان د هغه دي او د هغه دپاره دي، ډېر زامن جلال ته ورسوي. نو هغه عیسی چې د هغوی د خلاصون د لارې جوړوونکی دی، د کړاوونو په زغملو سره کامل کړي. ١١ ځکه څوک چې د خلکو گناهونه پاکوي او هغه څوک چې گناهونه یې پاکيږي، دواړه د یوې کورنۍ څخه دي. نو له دې امله عیسی په دې نه شرميږي چې هغوی ته خپل خويندې او وروڼه ووايي. ١٢ هغه وايي:

زه به اعلان کړمه ستا نوم خپلو خلکو ته

د دوی غونډه کې به وکړم ستا ثنا او صفت

١٣ همدارنگه هغه وايي:

زه به توکل وکړم په خدای باندې

بيا وايي:

زه دلته يممه د هغوی د اولادونو سره

چې خدای راکړي راته

١٤ څرنگه چې د خدای اولادونه انسانان دي او د غوښې او وینې څخه جوړ شوي دي، نو عیسی هم د هغوی په شان انسان شو، ترڅو د خپل مرگ په وسیله هغه څوک له منځه یوسي چې په مرگ باندې یې واک درلود، یعنې شیطان ١٥ او هغه خلک ازاد کړي چې د مرگ له وېرې یې خپل ټول ژوند په غلامۍ کې تېراوه. ١٦ بې له شکه چې هغه د فرښتو سره د مرستې دپاره نه بلکې د ابراهیم د اولادې سره د مرستې په خاطر راغلی دی. ١٧ له همدې امله د هغه دپاره په هر لحاظ لازم ؤ چې د خپلو ورونو په شان شي، ترڅو وکولای شي چې خدای ته په خدمت کولو کې یو رحم کوونکی او لوی وفادار کاهن شي او وکولای شي چې د خلکو د گناهونو کفاره ورکړي. ١٨ څرنگه چې عیسی خپله د ازمېښت په وخت کې کړاوونه وزغمل، نو هغه کولای شي چې د هغو خلکو سره مرسته وکړي چې د ازمېښت سره مخ دي.

عیسی د موسی نه ډېر لوی دی

٣ ١ نو ای سپېڅلو خویندو او ورونو، تاسو چې د خدای له خوا په اسماني بلنه کې شریک یئ، د عیسی په هکله فکر وکړئ چې د هغه په اړه مونږ اقرار کوو چې زمونږ رسول او لوی کاهن دی. ٢ عیسی خدای ته وفادار ؤ چې هغه یې ټاکلی ؤ، لکه څنگه چې موسی د خدای په ټول کور کې وفادار ؤ. ٣ نو عیسی د موسی نه زیات د جلال لایق دی، لکه څنگه چې کور جوړوونکی د کور نه زیات عزت لري. ٤ ځکه چې هر کور د یو چا په لاس جوړېږي او خدای د ټولو شیانو

جوړوونکى دى. (۵) موسى د خداى په ټول کور کې د يو خدمتگار په توگه وفادار ؤ او د هغو شيانو په هکله به يې شاهدي ورکوله چې خداى به يې په راتلونکې کې ووايي. (۶) خو عيسى د زوى او د کور د خاوند په توگه د خداى د کور وفادار دى. مونږ د هغه کور يو، په دې شرط چې که مونږ هغه پوره ډاډ او وياړ چې مونږ ته هيله راکوي، ټينگ وساتو.

د خداى د قوم دپاره ارامي

(۷) نو لکه څنگه چې روح القدس وايي:

«که چېرې واورئ نن تاسو د خداى اواز

(۸) نو مه سختوئ خپل زړونه

لکه چې څنگه سرکښي وکړه د خداى په وړاندې

ستاسو پلرونو

او هغه يې وازمايلو دښته کې

(۹) که څه هم هغه کارونه چې ما کړي وو

خلوښتنو کالو کې، هلته وليدل ستاسو پلرونو

خو بياهم هغوى زه وازمايلم

(۱۰) نو زه په قهر شوم هغه نسل ته او ومې ويل:

زما نه لېرې دي تل د هغوى زړونه

او نه غواړي چې وکړي عمل زما په حکمونو باندې

۱۱ زه شوم په قهر او قسم مې وخوړ:

داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه ارامي ورته»

۱۲ نو خویندو او ورونو، پام کوئ چې په تاسو کې دې د چا زړه داسې بد او بې‌ایمانه نه وي چې د ژوندي خدای څخه واوړي. ۱۳ بلکې هره ورځ یو بل هڅوئ، په داسې حال کې چې اوس هم موقعه شته چې په تاسو کې دې د گناه د غولولو په وسیله د هېچا زړه سخت نه شي. ۱۴ ځکه که چېرې مونږ تر اخره پورې په هغه باور واوسو چې د پیل نه مو درلود، نو مونږ به د عیسی سره ملګري شوي یو.

۱۵ لکه څنګه چې د خدای په کلام کې ویل شوي دي:

«که چېرې نن تاسو اواز واوړئ د خدای

نو مه سختوئ خپل زړونه

لکه څنګه چې ستاسو پلرونو د سرکېنې په وخت کې وکړل»

۱۶ نو بیا هغوی څوک وو چې سره له دې چې د خدای اواز یې واوړېد، خو بیا یې هم د هغه په وړاندې سرکېني وکړه؟ ایا دا هماغه خلک نه وو چې موسی د مصر څخه راوویستل؟ ۱۷ او خدای د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه ؤ؟ ایا دا هغه خلک نه وو چې گناه یې وکړه او مړي یې په دښته کې پراته وو؟ ۱۸ او چاته یې قسم وخوړ چې هغوی به هېڅکله هم هغې ارامۍ ته وردننه نه شي؟ ایا دا هغه خلک نه وو چې د خدای د امر څخه یې سرغړونه وکړه؟ ۱۹ نو مونږ وینو چې هغوی ونه شو کولای هغې ارامۍ ته وردننه شي، ځکه چې هغوی ایمان نه درلود.

۴ ۱ څرنگه چې د خدای ارامۍ ته د وردننه کېدلو په هکله د هغه وعده لا تراوسه په خپل حال

پاتې ده، نو بايد پام وکړو، هسې نه چې په تاسو کې کوم څوک هغې ته په رسېدلو کې ناکام شوی وي. (۲) دا زېږی چې مونږ واورېد، هغوی هم اورېدلی ؤ، خو هغه پيغام چې هغوی واورېد، هغوی ته يې گټه ونه رسول، ځکه چې هغه پيغام يې په ايماندارۍ سره قبول نه کړ. (۳) خو مونږ چې ايمان لرو، کولای شو د هغه ارامۍ ته ورننوځو. خو د دې نورو په هکله خدای وويل:

«ما د خپل قهر په حال کې وخوړ قسم

داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه ارامي ورته»

که څه هم د خدای کار د کایناتو د پیدایښت په اړه پای ته رسېدلی ؤ. (۴) ځکه چې د خدای د کلام په یو ځای کې د اوومې ورځې په هکله داسې لیکل شوي دي: «په اوومه ورځ خدای خپل ټول کارونه خلاص کړل او ارام يې وکړ.» (۵) او په همدې ځای کې خدای یوځل بیا وايي:

«داخل به نه شي دوی هېڅکله هغه ځای ته

چېرته چې زه به ورکومه ارامي ورته»

(۶) نو ځینې خلک دا موقعه لري چې هغه ارامۍ ته وردننه شي، خو هغوی چې اول يې دا زېږی واورېد، وردننه نه شول ځکه چې سرغړونه يې وکړه. (۷) نو بیا خدای یوه بله ځانگړې ورځ یعنې «نن ورځ» ټاکي، ځکه چې وروسته له ډېرې مودې هغه د داود په وسیله خبرې کړې وې او لکه څنګه چې مخکې ويل شوي وو:

«که چېرې نن تاسو اواز واورئ د خدای

نو مه سختوئ خپل زېږونه»

(۸) که چېرې یوشع کولای شوی هغو خلکو ته هغه ارامي ورکړي، نو خدای به وروسته د بلې

ورځې په هکله خبرې نه وای کړې. (۹) نو بیا د خدای د خلکو دپاره د سبت ارامي تراوسه هم په خپل حال پاتې ده. (۱۰) ځکه کومو خلکو چې هغه ارامي موندلې ده چې خدای یې وعده کړې وه، نو د خپلو کارونو څخه به هم ارام ومومي، لکه څنگه چې خدای د خپلو کارونو څخه وموند.

(۱۱) نو راځئ چې ډېر کوبښن وکړو چې هغه ارامي ترلاسه کړو. خو که چېرې مونږ سرغړونه وکړو لکه څنگه چې د اسرائیلو خلکو کړې وه، نو مونږ به هم ناکام شو. (۱۲) ځکه چې د خدای کلام ژوندی او اغېزناک دی او د هرې دوه مخې تورې نه ډېر تېره دی. هغه د انسان روح او نفس، بندونو او د هډوکو مغزو ته ورننوځي او د انسان نیت او د زړه خیالونه ښکاره کوي. (۱۳) په ټولو مخلوقاتو کې هېڅ شی د خدای د نظر څخه پټ نه دی. ټول شیان د هغه د سترگو په وړاندې لوڅ او ښکاره پراته دي او مونږ ټول باید هغه ته حساب ورکړو.

عیسی زموږ ډېر لوی کاهن دی

(۱۴) نو څرنگه چې مونږ ډېر لوی کاهن لرو چې اسمانونو ته پورته شوی دی یعنې عیسی چې د خدای زوی دی، نو راځئ چې د خپل ایمان په اقرار باندې ټینګ پاتې شو. (۱۵) ځکه چې زموږ لوی کاهن داسې نه دی چې زموږ په کمزورتیاوو کې زموږ سره خواخوږي ونه کړي بلکې هغه زموږ په شان په هر شي کې وازمایل شو، خو ګناه یې ونه کړه. (۱۶) نو راځئ چې په پوره باور سره د خدای د فضل تخت ته ورنژدې شو، ترڅو رحم ومومو او د اړتیا په وخت کې د هغه فضل حاصل کړو ترڅو زموږ سره مرسته وکړي.

۵ (۱) هر لوی کاهن د خلکو له منځ نه د دې دپاره ټاکل کېږي چې د خدای په حضور کې د خلکو استازیتوب وکړي او د انسانانو د ګناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ وړاندې کړي. (۲) هغه کولای شي چې د ناپوهو او بې لارې خلکو سره په نرمۍ چلند وکړي، ځکه چې هغه په خپله د کمزورتیاوو سره مخ دی. (۳) له همدې امله هغه مجبور دی چې یوازې د خلکو د ګناهونو دپاره نه بلکې د خپل ځان د ګناهونو دپاره هم قربانۍ وړاندې کړي. (۴) هېڅوک نه شي کولای چې د خپل ځان دپاره دا عزت حاصل کړي چې کاهن شي، بلکې هغه باید د خدای له خوا وغوښتل شي لکه

څنگه چې هارون وغوښتل شو. (۵) په همدې ډول مسيح هم د لوی کاهن عزت په خپله حاصل نه کړ، بلکې هغه د خدای له خوا وټاکل شو چې ورته ويې ويل:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم

(۶) همدارنگه هغه په بل ځای کې وايي:

ته به کاهن يې تر ابدې د ملک صدق په شان

(۷) کله چې عیسی د ځمکې په مخ ژوند کاوه، نو په ډېرو چيغو او اوښکو تویولو سره خدای ته چې په دې قادر ؤ هغه د مرگ نه وژغوري، دعاګانې او زاری وکړې او دعاګانې يې قبولې شوې، ځکه چې هغه په پوره توګه خپل ځان خدای ته سپارلی ؤ. (۸) که څه هم هغه د خدای زوی ؤ، خو د دردونو او کړاوونو په زغملو سره يې اطاعت کول زده کړل. (۹) کله چې هغه کامل کړای شو، نو د هغو ټولو خلکو دپاره د ابدې خلاصون سرچینه شوه چې د ده اطاعت کوي (۱۰) او هغه د خدای له خوا د ملک صدق په شان لوی کاهن وټاکل شو.

د ایماندارانو روحاني پوځوالی

(۱۱) په دې هکله زمونږ سره د ویلو دپاره ډېرې خبرې شته، خو ډېره سخته ده چې تاسو ته بیان شي، ځکه چې تاسو په هغو باندې د پوهېدلو کونښن نه کوئ. (۱۲) دا وخت باید تاسو استاذان وئ، خو اوس هم یو کس ته اړتیا لرئ چې تاسو ته د خدای د کلام بنيادي اصول درزده کړي. تاسو د ماشومانو په شان شیدو ته اړتیا لرئ، نه قوي خوړو ته. (۱۳) ځکه چې هرڅوک چې یوازې شیدې خوړي، هغه لا ماشوم دی او په ښو او بدو نه پوهیږي. (۱۴) خو قوي خواړه د بالغو او پخو خلکو دپاره دي چې د روزنې او تمرین له لارې کولای شي چې د ښو او بدو ترمنځ فرق وکړي.

۶ (۱) نو راځئ چې د مسيح په هکله لومړنی تعلیم پرېږدو او د کاملتوب خواته لاړ شو. د دې اړتیا نشته چې مونږ دې بیا بیا هغه لومړني تعلیمونه تکرار کړو لکه د بدو کارونو نه توبه ويستل او په

خدای باندې ایمان راوړل، (۲) د تعمد د غسلونو تعلیم او په سر د لاس ایښودلو تعلیم، د مړو نه د بیا راژوندي کېدلو او تلپاتې قضاوت په هکله تعلیم. (۳) که د خدای رضا وي، نو مونږ به همدا کارونه کوو. (۴) ځکه په هغوی باندې چې یوځل د خدای د نورنایي راغلې ده، د اسماني نعمتونو خوند یې ځکلی دی او په روح القدس کې شریک شوي دي، (۵) د خدای د کلام ښه والی او د راتلونکې زمانې قدرتونه یې تجربه کړي دي (۶) او که د خدای د لارې څخه وگرځي، نو دا ناشونې ده چې هغوی به بېرته توبې ویستلو ته تیار کړای شي، ځکه چې هغوی یوځل بیا د خدای زوی په صلیب باندې مېخ کوي او د خلکو په مخکې یې شرموي.

(۷) هغه ځمکه چې باران ورباندې ورېږي او هغه جذب کړي او د کروونکو دپاره ګټور حاصل ورکړي، نو د خدای له خوا برکت مومي. (۸) خو که هغه ځمکه اغزي او هرزه بوتې شنه کوي، نو دا بې ګټې ځمکه ده او زر به د خدای لعنت پرې وشي او په پای کې به هغه وسوځول شي.

(۹) ګرانو دوستانو! سره له دې چې مونږ داسې خبرې کوو، خو ستاسو په هکله مونږ ډاډمن یو چې د خلاصون سره یوځای به د ډېرو ښو برکتونو څخه برخمن شئ. (۱۰) خدای بې انصافه نه دی. هغه به ستاسو کار او هغه مینه هېره نه کړي چې د هغه د نوم سره مو د هغه خلکو ته په خدمت کولو سره چې اوس یې هم کوئ ښودلې ده. (۱۱) مونږ ستاسو هر یو څخه ډېر غواړو چې همدا لېوالتیا تر اخره وساتئ، ترڅو ستاسو هیله چې د کوم شي دپاره یې لرئ، هغه پوره شي. (۱۲) مونږ نه غواړو چې تاسو دې لټان اوسئ، بلکې غواړو چې د هغو خلکو د مثال څخه پیروي وکړئ چې د ایمان او صبر په وسیله هغه څه ترلاسه کړي چې خدای یې وعده کړې ده.

د خدای وعده هیله مندي پیدا کوي

(۱۳) کله چې خدای د ابراهیم سره وعده وکړه، نو په خپل نوم یې قسم وخوړ، ځکه چې د هغه څخه بل څوک لوی نه ؤ چې د هغه په نوم یې قسم خوړلی وای. (۱۴) هغه وویل: «زه به په رښتیا سره تاته برکت درکړم او ستا اولادونه به زیات کړم.» (۱۵) نو ابراهیم په صبر سره انتظار وکړ او هغه څه یې ترلاسه کړ چې خدای ورسره وعده کړې وه. (۱۶) کله چې انسانان قسم خوري، نو د خپل ځان څخه په لوی شي قسم خوري او همدا قسم د شخړو د پای ته رسېدلو سبب ګرځي. (۱۷) همدارنګه

خدای غوښتل چې په روښانه ډول هغو خلکو ته چې وعده یې ورسره کړې وه دا وښايي چې د هغه اراده نه بدلېدونکې ده، نو هغه یې د قسم په خوړلو سره تایید کړه. (۱۸) دلته دا دوه شیان دي چې نه بدلېدونکي دي، ځکه چې دا ناشونې ده چې خدای د هغو په هکله دروغ ووايي. نو مونږ چې هغه ته پناه وړې ده په ډېرې زړورتیا سره هغه هیله ټینګه ساتو چې زموږ په وړاندې موجوده ده. (۱۹) دا هیله چې مونږ یې لرو هغه زموږ د ځانونو دپاره د یو قوي لنگر په شان دی. او دا داسې قوي او خوندي هیله ده چې مونږ د خدای د کور د پردې له لارې دننه ډېر سپېڅلي ځای ته رسوي، (۲۰) یعنې هغه ځای ته چې عیسی زموږ نه مخکې زموږ دپاره هلته لاړ او د تل دپاره د ملک صدق په شان لوی کاهن شو.

ملک صدق کاهن د مسیح یو مثال

۷ (۱) ملک صدق د سالم پاجا او د خدای تعالی کاهن ؤ. کله چې ابراهیم پاجاهانو ته د ماتې ورکولو نه وروسته بېرته راغی، نو ملک صدق د هغه سره مخامخ شو او هغه ته یې برکت ورکړ. (۲) او هرڅه چې ابراهیم په جنگ کې ترلاسه کړي وو، د هغو لسمه برخه یې ملک صدق ته ورکړه. د ملک صدق د نوم لومړنی معنی «صادق پاجا» او بیا د سالم پاجا یعنې «د سولې او سلامتی پاجا» دی. (۳) هغه بې پلاره، بې مور او بې شجرې دی. د هغه د ژوند پیل او پای نه دی معلوم. خو هغه د خدای د زوی په شان تل تر تله کاهن دی.

(۴) گورئ چې ملک صدق څومره لوی انسان ؤ، تر دې چې زموږ نیکه ابراهیم ورته د خپل غنیمت لسمه برخه ورکړه. (۵) شریعت د لاوي اولادې ته چې د کاهنۍ مقام ته رسیږي، حکم کوي چې د اسراییلو د خلکو یعنې خپل قوم څخه لسمه برخه راټوله کړي، که څه هم هغوی د ابراهیم اولاده ده. (۶) سره له دې چې ملک صدق د لاوي د اولادې څخه نه دی، خو هغه د ابراهیم نه لسمه برخه واخیستله او ابراهیم ته یې چې خدای ورسره وعده کړې وه، برکت ورکړ. (۷) په دې کې شک نشته چې برکت ورکوونکی د برکت اخیستونکي نه ډېر لوی دی. (۸) له یوې خوا هغه کاهنان چې لسمه برخه راټولوي، فاني انسانان دي او له بلې خوا ملک صدق چې لسمه برخه یې واخیستله، ژوندی دی لکه څنګه چې د خدای په کلام کې ویل شوي دي. (۹) نو ویلی شو چې کله ابراهیم لسمه برخه

ورکوله، لاویانو هم چې د لسمې برخې اخیستونکي وو، د ابراهیم په وسیله ملک صدق ته لسمه برخه ورکړه. (۱۰) ځکه کله چې ملک صدق د ابراهیم سره ولیدل، نو لاوي لا د ابراهیم په کورنۍ کې نه و پیدا شوی.

(۱۱) دا د لاویانو د کاهنتوب په وسیله و چې د اسراییلو خلکو ته شریعت ورکړل شوی و. نو که چېرې د لاوي کاهنانو کار پوره شوی وای، نو بیا د بل کاهن راتللو ته څه اړتیا وه چې د ملک صدق په شان وي، نه د هارون په شان. (۱۲) ځکه کله چې په کاهنتوب کې بدلون رامنځته شي، نو په شریعت کې هم باید بدلون رامنځته شي. (۱۳) نو د چا په هکله چې دا خبرې شوې دي هغه د بلې قبیلې څخه و او د هغې قبیلې څخه هېچا هم د قربانۍ د ځای خدمت نه و کړی. (۱۴) ځکه دا ښکاره ده چې زمونږ څښتن د یهودا د قبیلې څخه دی. سره له دې چې موسی هېڅکله د کاهنتوب په هکله د هغوی سره خبرې نه دي کړي.

(۱۵) دا موضوع به نوره هم ښه روښانه شي کله چې د ملک صدق په شان کوم بل کاهن راپیدا شي. (۱۶) هغه کاهن شو، خو د هغو قوانینو له مخې نه چې هغه به د لاوي کورنۍ کې پیدا شي، بلکې د هغه ژوند د قدرت په وسیله چې هېڅکله نه ختمیږي. (۱۷) ځکه چې د خدای کلام د هغه په هکله داسې شاهدي ورکوي:

«ته به کاهن یې تر ابدې د ملک صدق په شان»

(۱۸) نو پخواني حکمونه باطل شول، ځکه چې هغه کمزوري او بې اثره وو، (۱۹) ځکه چې شریعت هېڅ شی کامل نه کړ. خو اوس له مخکې نه یوه ښه هیله پیدا شوه چې د هغې په وسیله مونږ خدای ته نژدې کېدای شو.

(۲۰) دا نوی کاهنتوب د قسم په خوړلو سره پیل شو، خو نور یې له کوم قسم نه کاهنان شول. (۲۱) خو عیسی په قسم خوړلو سره کاهن شو، کله چې خدای هغه ته وویل:

څښتن قسم خوړلی

مات به نه شي هېڅ وخت

چې تر اېده به ته يې کاهن

٢٢ د همدې قسم له امله عيسی د خدای سره له مخکې نه د يو ښه لوظ ضامن شو.

٢٣ په پخوا زمانه کې زيات شمېر کاهنان راغلل، ځکه چې مرگ هغوی نه پرېښودل چې خپل خدمت ته دوام ورکړي، ٢٤ خو د عيسی کاهنتوب د تل دپاره دی، ځکه چې هغه تل تر تله ژوندی دی، ٢٥ نو له دې امله عيسی کولای شي هغو خلکو ته چې د هغه په وسيله خدای ته نژدې شي، په پوره توگه خلاصون ورکړي، ځکه چې هغه تل تر تله ژوندی دی او د هغوی شفاعت کوي.

٢٦ نو مونږ داسې لوی کاهن ته اړتيا لرو چې هغه سپېڅلی، بې گناه، بې عيبه، د گناهکارانو نه بېل او د اسمانونو نه اوچت وي. ٢٧ هغه دې ته اړتيا نه لري چې د نورو لویو کاهنانو په شان هره ورځ اول د خپلو گناهونو دپاره او بيا د خلکو د گناهونو دپاره قرباني ورکړي، ځکه چې هغه خپل ځان يوځل او د تل دپاره قرباني کړ. ٢٨ شريعت داسې خلک د لویو کاهنانو په توگه ټاکي چې په روحاني توگه کمزوري وي، خو د شريعت نه وروسته خدای د قسم په خوړلو سره خپل زوی کاهن وټاکه چې د تل دپاره کامل کړی شوی دی.

عيسی زمونږ لوی کاهن

٨ ١ اوس چې مونږ کومې خبرې کوو په هغو کې مهم ټکی دا دی چې مونږ يو داسې لوی کاهن لرو چې په اسمانونو کې د مطلق قادر خدای د تخت ښي لاس ته ناست دی. ٢ هغه په هغه سپېڅلي ځای او هغې حقيقي خېمه کې خدمت کوي چې د څښتن له خوا جوړه شوې ده، نه د انسان په لاس. ٣ څرنگه چې هر لوی کاهن د دې دپاره ټاکل شوی دی چې خدای ته نذرانې او قرباني وړاندې کړي، نو زمونږ د لوی کاهن سره هم بايد د ورکولو دپاره يو څه وي. ٤ که چېرې عيسی لا تراوسه هم د ځمکې په منځ ژوند کولای، نو هغه به کاهن نه وای، ځکه چې نور کاهنان هم شته چې د شريعت له مخې نذرانې وړاندې کړي. ٥ هغوی چې په سپېڅلي ځای کې کوم خدمت کوي،

هغه يوازې يوه نمونه او د اسماني شيانو يو تصوير دى. ځكه كله چې موسى غوښتل خپمه جوړه كړي، نو هغه ته د خداى له خوا لارښوونه وشوه: «پام كوه چې هرڅه د هغې نمونې له مخې جوړ كړې چې د غره په سر باندې مې درته وښودله.» (٦) خو عيسى ته چې كوم كار ورسپارل شوى ؤ چې د كاهن په توگه خدمت وكړي، هغه د هغو كارونو نه ډېر مهم دى چې هغوى كول، ځكه چې دا لوظ چې هغه د خداى او انسان ترمنځ منځگړتوب كوي ډېر ښه دى او له مخكې نه په ډېرو ښو وعدو باندې ولاړ دى. (٧) كه چېرې په لومړني لوظ كې كوم عيب نه واى، نو دوهم لوظ ته به اړتيا نه واى. (٨) خو كله چې خداى په خپل قوم كې غلطې پيدا كړه، نو داسې يې وويل:

خښتن وايي: «هغه ورځ به رارسېږي كله چې د اسراييلو او يهودا د خلكو سره نوى لوظ وكړم. (٩) خو دا لوظ به د هغه لوظ په شان نه وي چې د هغوى د نيكونو سره مې كړى ؤ. په هغه ورځ چې ما د هغوى لاسونه ونيول او د مصر څخه مې راوويستل، ځكه چې هغوى زما لوظ ته وفادار پاتې نه شول.»

خښتن وايي: «نو بيا ما خپل مخ له هغوى هم واپراوه.»

(١٠) او همدارنگه خښتن وايي: «دا هغه لوظ دى چې زه به يې په راتلونكې كې د اسراييلو د خلكو سره وكړم. زه به خپل شريعت د هغوى په ذهنونو كې واچوم او د هغوى په زړونو كې به يې وليكم. زه به د هغوى خداى يم او هغوى به زما قوم وي. (١١) نور به هغوى خپل گاونډي او ورور ته دا تعليم نه ورکوي او ورته به نه وايي: «خښتن وپېژنه، ځكه چې لوى او واړه ټول به ما پېژني. (١٢) نو زه به د هغوى بدى او خطاگانې وبخښم او نور به د هغوى گناهونه نه يادوم.»

(١٣) كله چې خداى د نوي لوظ په هكله خبرې كوي، نو لومړنى لوظ باطلوي او كوم شى چې باطل او زوړ شي هغه زر له منځه ځي.

ځمكنى او اسمانى عبادت

٩ (١٤) په لومړني لوظ كې د عبادت اصول او ځمكنى عبادتځاى شامل وو. (٢) نو هغه خپمه

جوړه شوه او په هغې کې دوه کوټې وې. په لومړنۍ کوټه کې خراغدان او یو مېز ؤ چې په هغه باندې به خدای ته سپېڅلې ډوډۍ وړاندې کېدله. دا کوټه د سپېڅلي ځای په نوم یادېدله. (۳) هلته یوه پرده وه او د پردې شاته دوهمه کوټه وه چې د ډېر سپېڅلي ځای په نوم یادېدله. (۴) په دې کوټه کې د سرو زرو د خوشبویۍ د سوځولو د قربانۍ ځای او د لوڼو صندوق ؤ چې په سرو زرو پوښل شوی ؤ. په دې صندوق کې د سرو زرو یو لوبښی ؤ چې د من ډوډۍ په کې وه، د هارون امسا چې غوټۍ یې نیولې وې او د تېرو دوه لوحې وې چې حکمونه ورباندې لیکل شوي وو. (۵) د صندوق د پاسه د جلال نه ډک جوړ شوي اسماني مخلوقات وو چې د کفارې ادا کولو په ځای باندې یې وزرونه خواره کړي وو. خو اوس مونږ نه شو کولای د دې شیانو په هکله په تفصیل سره خبرې وکړو.

(۶) کله چې دا ټول شیان تیار شول، نو کاهنان به هر وخت لومړنۍ کوټې ته ورننوتل، ترڅو خپلې وظیفې سرته ورسوي، (۷) خو یوازې لوی کاهن به په کال کې یوځل دوهمې کوټې ته ورننوتلو او د ځان سره به یې وینه وړله چې د خپل ځان او د خلکو د گناهونو په خاطر چې په ناپوهۍ کې به ورڅخه کېدلې، هغه قربانۍ وړاندې کړي. (۸) په دې ډول روح القدس به دا بنودل چې تر هغې پورې به ډېر سپېڅلي ځای ته د ورننوتلو لاره خلاصه نه شي، ترڅو پورې لومړنۍ کوټه ولاړه وي. (۹) دا د اوسنۍ زمانې دپاره یو مثال دی او دا په دې معنی ده چې هغه نذرانې او قربانۍ چې خدای ته وړاندې کېدلې، نه شي کولای د عبادت کوونکي وجدان کامل او ارام کړي. (۱۰) دا یوازې خوړل او څښل او د پاکوالي ډول ډول مراسم او قوانین دي چې د انسان د بدن سره اړیکه لري او تر هغه وخته به کارول کېږي ترڅو ټول شیان اصلاح شي.

(۱۱) خو کله چې مسیح د لوی کاهن په توګه د هغو ښو شیانو دپاره چې پېښ شوي دي او لا تراوسه موجود دي، راغی، نو هغه هغې لویې او کاملې خېمې ته چې د انسان په لاس نه ده جوړه شوې او د دې نړۍ سره تړاو نه لري، ننوت. (۱۲) هغه یوځل او د تل دپاره د وزو او خوشیانو د وینې سره هغه ډېر سپېڅلي ځای ته وردننه نه شو، بلکې د خپلې وینې سره هلته ننوت او مونږ ته یې د تل دپاره خلاصون ترلاسه کړ. (۱۳) که چېرې د وزو او غویانو په وینو او د خوسکي د اېرو په شیندلو سره د خلکو ناپاکه بدنونه پاکېدلی شي، (۱۴) نو څومره به د مسیح په وینه چې خپل ځان یې

د کاملې او بې عيبه قربانۍ په توگه د ابدې روح په مرسته خدای ته وړاندې کړ، وکولای شي زمونږ وجدان د بې گټې عملونو نه چې د مرگ سبب گرځي پاک کړي، ترڅو وکولای شو چې د ژوندي خدای خدمت وکړو.

١٥ له همدې امله مسيح د خدای او خلکو ترمنځ د نوي لوظ منځگړتوب کوي، ترڅو هغه خلک چې خدای رابللي دي، هغه تلپاتې ميراث ترلاسه کړي چې خدای ورسره وعده کړې ده. ځکه چې هغه د دې دپاره مړ شو، ترڅو هغوی د هغو گناهونو نه خلاص کړي چې د لومړني لوظ په وخت کې يې کړي وو.

١٦ د يوې وصيتنامې د کارولو دپاره ضروري ده چې دا ثابته شي چې وصيت کوونکی مړ شوی دی، ځکه چې وصيتنامه د مرگ نه وروسته اعتبار لري او ترڅو پورې چې وصيت کوونکی ژوندی وي، وصيتنامه اعتبار نه لري.

١٨ له همدې امله لومړني لوظ هم د وينې تويېدلو نه پرته نه شو کولای چې اعتبار ولري، ١٩ ځکه کله چې موسی د شريعت ټول حکمونه خلکو ته ورسول، نو هغه د خوسيانو او وزو وينه واخيستله او د اوبو سره يې په سرې وړۍ او د وېلني د څانگو په وسيله يې د تورات په کتاب او خلکو باندې وشيندله، ٢٠ او ويې ويل: «دا وينه د هغه لوظ نښه ده چې خدای ستاسو سره کړی دی چې د هغه اطاعت وکړئ.» ٢١ په همدې ډول هغه دا وينه په خپمه او هغو شيانو باندې هم وشيندله چې د عبادت دپاره ترې کار اخيستل کېده. ٢٢ په حقيقت کې د شريعت له مخې نژدې ټول شيان د وينې په وسيله پاکيږي او بې له وينې تويولو گناهونه نه بخښل کېږي.

د عيسی قرباني گناهونه لېرې کوي

٢٣ نو که چېرې دا شيان چې د اسماني حقيقتونو يوه نمونه ده، بايد په دې ډول پاک شي، نو خپله اسماني شيان بايد له دې نه په ډېرو ښو قربانيو باندې پاک شي، ٢٤ ځکه چې مسيح هغه سپېڅلي ځای ته وردننه نه شو چې د انسان په لاس جوړ شوی ؤ او يوازې د هغه رښتيني عبادتځای يوه نمونه وه، بلکې خپله اسمانونو ته وردننه شو، ترڅو اوس زمونږ دپاره د خدای په حضور کې رانېکاره

شي. (۲۵) هغه سپېڅلي ځای ته د دې دپاره وردننه نه شو چې خپل ځان بيا بيا د قرباني په توگه وړاندې کړي لکه څنگه چې لوی کاهن هر کال د حيوان د وينې سره سپېڅلي ځای ته ورننوځي. (۲۶) ځکه که چېرې دا ضروري وای نو مسيح به د دنيا د پيدايښت نه تراوسه پورې څو څو ځلې مړ شوی وای، خو داسې نه ده، بلکې هغه يوازې يوځل او د تل دپاره په اخره زمانه کې رانېکاره شو، ترڅو د خپلې قرباني په وسيله گناه له منځه يوسي. (۲۷) لکه څنگه چې د انسانانو په قسمت کې يوځل مړ کېدل دي او له هغې وروسته به تر قضاوت لاندې نيول کيږي، (۲۸) نو په همدې ډول مسيح هم يوځل د ډېرو خلکو د گناهونو دپاره قرباني شو، خو کله چې د دوهم ځل دپاره رانېکاره شي، نو د قرباني دپاره نه بلکې د هغو خلکو د خلاصون دپاره به راشي چې د هغه دپاره سترگې په لاره دي.

د مسيح يوځل قرباني د تل دپاره

۱۰ (۱) د موسی شريعت د راتلونکو ښو شيانو يوازې يو تصوير دی او د هغو شيانو رښتيني شکل نه دی. دغه شريعت چې د هغه له مخې کومې قرباني چې هر کال به وړاندې کېدلې، هېڅکله نه شو کولای هغه خلک کامل کړي چې د خدای عبادت يې کاوه. (۲) که چېرې عبادت کوونکي په يوځل او د تل دپاره پاکېدلې، نو نور به هغوی خپل ځانونه گناهکار نه گڼلې او چا به نورې قرباني نه کولای. (۳) بلکې دې قربانيو به هر کال هغوی ته خپل گناهونه ور په يادول، (۴) ځکه چې د غويانو او وزو وينه هېڅکله نه شي کولای گناهونه لېرې کړي. (۵) له همدې امله کله چې مسيح نړۍ ته راتللو، نو خدای ته يې وويل:

تا نه غوښتلې قرباني او نذرانې

نو ماته دې راکړ بدن

(۶) په سوځېدونکو نذرانو

او د گناه په نذرانو ته خوشحاله نه وې

٧) بيا ما وويل: «ای خدايه، زه حاضر يم چې ستا رضا پوره کړم،

لکه څنگه چې د تورات په کتاب کې زما په هکله ليکل شوي دي.»

٨) لکه څنگه چې مسيح مخکې وويل: «تا نه قرباني، نه نذرانې، نه سوځېدونکې نذرانې او نه د گناه نذرانې غوښتلې او نه په هغو باندې خوشحالهدلې» که څه هم هغه د شريعت له مخې وړاندې کېدلې. ٩) بيا هغه زياته کړه: «زه راغلم چې ستا رضا پوره کړم.» بيا خداى مخکينى قرباني باطلې کړلې، ترڅو د هغو په ځاى د عيسى قرباني رامنځته کړي. ١٠) نو په دې ډول مونږ د خداى په ارادې او د عيسى مسيح د بدن په قربانولو سره يوځل او د تل دپاره د گناه څخه پاک شولو.

١١) هر کاهن هره ورځ د قرباني د ځاى په مخکې ودرېږي او خپل کار کوي او هماغه يو ډول قرباني بيا بيا وړاندې کوي چې دا قرباني هېڅکله نه شي کولای چې گناهونه له منځه يوسي. ١٢) خو کله چې مسيح د تل دپاره د گناهونو د له منځه وړلو په خاطر يوځل قرباني ورکړه، نو بيا هغه د خداى ښي لاس ته کښېناست ١٣) او د هماغه وخت نه هغه په دې انتظار دى، ترڅو د هغه دښمنان تر پښو لاندې کړاى شي. ١٤) ځکه چې هغه د هغې يوې قرباني په ورکولو سره هغه خلک د تل دپاره کامل کړل چې د گناه څخه پاک شوي دي.

١٥) مونږ ته روح القدس هم شاهدي راکوي، ځکه چې هغه اول وايي:

١٦) دا هغه لوظ دى چې کوم به يې

د هغوى سره په هغه ورځ

بيا څښتن وايي: د هغوى زړونو کې به واچوم

زه خپل شريعت

او وبه يې ليکم د هغوى ذهنونو کې

١٧) بيا هغه وايي:

نور به زه نه يادوم هېڅکله

گناهونه او بد کارونه د هغوی

١٨) نو څرنگه چې دا گناهونه بخښل شوي دي، نور د گناهونو دپاره د قرباني وړاندې کولو اړتيا نشته.

راځئ چې د خدای حضور ته ورنژدې شو

١٩) نو ای خویندو او ورونو! مونږ د عیسی مسیح د وینې په وسیله کولای شو په زړورتیا سره ډېر سپېڅلي ځای ته ورننوځو. ٢٠) هغه مونږ ته یوه نوې او د ژوندون لاره د پردې له منځ نه چې د هغه بدن دی، خلاصه کړه. ٢١) څرنگه چې مونږ یو لوی کاهن لرو چې د خدای د کور مسوولیت یې په غاړه دی، ٢٢) نو راځئ چې د زړه د اخلاصه او په پوره باور سره د خدای حضور ته ورنژدې شو، ځکه چې زمونږ په گناهکارو وجدانونو باندې د مسیح وینه شیندل شوې ده، ترڅو مونږ پاک کړي او زمونږ بدنونه یې په پاکو اوبو وینځلي دي. ٢٣) راځئ چې هغه هیله چې مونږ پرې اقرار کوو ټینګه وساتو، ځکه چا چې زمونږ سره وعده کړې ده، هغه وفادار دی. ٢٤) راځئ فکر وکړو چې څنګه یو بل مینې او نېکو کارونو ته وهڅوو. ٢٥) مونږ باید د ایماندارانو په غونډو کې یو د بل سره په راټولېدلو کې بې پروایي ونه کړو، لکه څنګه چې ځینې خلک داسې عادت لري، بلکې یو بل وهڅوو، په ځانګړې توګه اوس چې مونږ وینو چې د خدای ورځ رانژدې کېدونکې ده.

٢٦) ځکه که چېرې مونږ په حقیقت باندې په پوهېدلو سره بیا هم په قصدي توګه گناهونه کوو، نو بیا هېڅ ډول قرباني نه شي کولای زمونږ گناهونه لېرې کړي. ٢٧) خو یوازې د قضاوت د ورځې وپروونکي انتظار او غضبناکه اور پاتې دی چې د خدای دښمنان به سوځوي. ٢٨) هرچا چې به د موسی شریعت نه منلو، هغه به په بې رحمۍ سره د دوه یا درې شاهدانو په شهادتي ورکولو سره وژل کېده. ٢٩) نو بیا فکر وکړئ چې څومره سخته سزا به ورکړل شي هغه چاته چې د خدای زوی تر

پښو لاندې کوي او د لوظ د وینې چې هغه یې پاک کړی دی، بې عزتي کوي او د فضل د روح سپکاوی کوي. (۳۰) ځکه مونږ پوهېږو چې خدای وویل:

بدل اخیستل زما کار دی، زه به بدل اخلم.

او همدارنگه هغه وویل:

څښتن به د خپلو خلکو په هکله قضاوت کوي.

(۳۱) د ژوندي خدای په لاسونو کې غورځېدل ډېر هیبتناکه دی.

(۳۲) خو هغه تېر وختونه در په یاد کړئ چې د خدای نور درباندي وځلېده، نو په هغو ورځو کې تاسو سخت کړاوونه وزغمل او ټینگ پاتې شؤ. (۳۳) تاسو به کله کله د خلکو په مخکې بې عزته کېدلئ او ځورېدلئ، او کله به د نورو سره په دې شیانو کې شریکېدلئ. (۳۴) تاسو د بندیانو سره چې په زندان کې وو، خواخوږي لرله او کله به چې ستاسو مال او دولت ستاسو نه په زور اخیستل کېده، نو په خوشحالی سره به مو منل، ځکه چې تاسو پوهېدلئ چې تاسو سره له دې نه ډېر ښه او تلپاتې مال او دولت شته. (۳۵) نو خپله زړورتیا له لاسه مه ورکؤ، ځکه که چېرې تاسو همداسې باور ولرئ، نو لوی اجر به ترلاسه کړئ. (۳۶) تاسو ته د صبر او زغم اړتیا ده، ترڅو د خدای اراده پوره کړئ، نو بیا به هغه څه ترلاسه کړئ چې هغه یې وعده کړې ده. (۳۷) ځکه لکه څنگه چې د خدای کلام وايي:

پاتې دی ډېر لږ وخت او هغه څوک چې باید راشي

هغه به راشي او وبه نه کړي ځنډ

(۳۸) د ایمان په وسیله به کوي ژوند زما نېکان

او څوک چې منځ واړوي ما نه

نو زه به نه یمه خوشحاله د هغه نه

۳۹ خو مونږ هغه خلک نه یو چې د خدای څخه مخ اړوي او تباہ کيږي، بلکې مونږ ایمان لرو او ژغورل کېږو.

د ایمان په هکله لوی مثالونه

۱۱ ۱ ایمان په هغو شیانو باندې باور لرل دي چې مونږ ورته هیله من یو او په هغو شیانو باندې ټینګه عقیده لرل چې مونږ یې نه شو لیدلی. ۲ د ایمان په وسیله و چې د پخوانۍ زمانې خلک د خدای له خوا ومنل شول. ۳ مونږ د ایمان له مخې پوهېږو چې ټول کاینات د خدای د کلام په وسیله پیدا شو، نو څه چې مونږ وینو هغه د هغو شیانو څخه جوړ شوي دي چې نه شي لیدل کېدای.

۴ د ایمان په وسیله و چې هابیل د قاین نه ډېره ښه قرباني خدای ته وړاندې کړه. هغه د خپل ایمان له لارې د خدای په نظر کې عادل وګڼل شو، ځکه چې خدای د هغه نذرانې قبولې کړې او سره له دې چې هابیل مړ شوی دی، خو د خپل ایمان له لارې تراوسه زمونږ سره خبرې کوي. ۵ د ایمان په وسیله و چې خنوخ مړ نه شو او اسمان ته پورته کړای شو او هېچا هغه پیدا نه کړ، ځکه چې خدای هغه پورته یووړ. مخکې له دې چې هغه پورته یووړل شي، د خدای کلام د هغه په هکله شاهدي ورکوي چې خدای د هغه څخه راضي و. ۶ نو پرته له ایمانه دا ناشونې ده چې انسان دې خدای خوشحاله کړي، ځکه څوک چې غواړي خدای ته ورنژدې شي، نو باید په دې ایمان ولري چې هغه موجود دی او څوک چې هغه لټوي، نو هغه ته اجر ورکوي. ۷ د نوح د ایمان په وسیله و چې هغه ته د هغو شیانو په هکله خبرداری ورکړل شو چې لا تر هغه وخته نه وو پېښ شوي. هغه اطاعت وکړ او د خپلې کورنۍ د ژغورلو دپاره یې یوه لویه کشتۍ جوړه کړه. هغه د خپل ایمان له لارې دنیا محکومه کړه او د ایمان له مخې عادل وګڼل شو.

۸ کله چې خدای ابراهیم ته امر وکړ چې خپل کور پرېږدي او هغه ځای ته لاړ شي چې خدای به یې ورته د میراث په توګه ورکړي، د ایمان په وسیله و چې هغه اطاعت وکړ او بې له دې چې پوه

شي چېرته ځي، د خپل وطن نه ووت. (۹) د ايمان په وسيله لكه د يو پردي په شان په هغه وطن كې چې خدای ورسره وعده كړې وه، اوسېده او د اسحاق او يعقوب سره هم چې د دې وعدې وارثان وو، په خپمو كې اوسېدل. (۱۰) ځكه چې ابراهيم د هغه ښار د ليدلو هيله درلودله چې ټينگ بنياد لري او نقشه جوړوونكی او ودانوونكی يې خدای دی. (۱۱) د ايمان په وسيله ؤ چې ساره وكولای شول ماشوم وزېږوي، كه څه هم هغه شنه او ډېره زړه وه، ځكه چې هغې باور درلود چې خدای په خپله وعده باندې وفا كوي. (۱۲) له همدې امله د يو سړي نه چې د مړي په شان ؤ، لكه په اسمان كې د ډېرو زياتو ستورو او د بحيرې د غاړې د شگړو په شان يې بې شمېره اولادونه پيدا شول.

(۱۳) هغه ټول خلک مړه شول، خو تر مرگه پورې په خپل ايمان كې پاتې شول، كه څه هم هغوی هغه څه ترلاسه نه كړل چې وعده ورسره شوې وه. هغوی هغه شيان د لېرې څخه وليدل، خو بياهم خوشحاله وو او اقرار يې وكړ چې دوی په دې دنيا كې پردي او مسافر دي. (۱۴) ځكه كوم خلک چې داسې خبرې كوي، د هغو نه دا معلومېږي چې هغوی د خپل ځان دپاره د يو وطن په لټه كې دي. (۱۵) كه چېرې هغوی د هغه وطن ارمان كاوه چې ورڅخه راوتلي وو، نو د هغوی دپاره دا موقعه وه چې بېرته هلته لاړ شي. (۱۶) خو هغوی د يو ډېر ښه ځای يعنې اسماني وطن په لټه كې وو. نو له همدې امله خدای په دې نه شرمېږي چې د هغوی د خدای په نوم يادېږي، ځكه چې د هغوی دپاره يې يو ښار تيار كړی دی.

(۱۷) د ايمان په وسيله ؤ چې كله خدای ابراهيم ازمايه، نو هغه اسحاق د قرباني په توگه خدای ته وړاندې كړ. دا سړی چې خدای ورسره وعده كړې وه، دې ته تيار شو چې خپل يوازې زوی خدای ته قرباني كړي، (۱۸) كه څه هم خدای هغه ته ويلي وو: «ستا نسل به د اسحاق څخه حساب شي.» (۱۹) ابراهيم په دې فكر ؤ چې خدای كولای شي اسحاق د مرگ نه بېرته راژوندی كړي، نو خدای ابراهيم ته خپل زوی هماغسې بېرته وركړ. (۲۰) د ايمان په وسيله ؤ چې اسحاق خپلو دوو زامنو، يعقوب او عيسو ته د هغوی د راتلونكي په پام كې نيولو سره برکت وركړ. (۲۱) د ايمان په وسيله ؤ چې كله يعقوب مړ كېده، نو د يوسف دواړو زامنو ته يې برکت وركړ او په داسې حال كې چې په خپله امسا باندې يې تكيه وهلې وه، د خدای عبادت يې وكړ. (۲۲) د ايمان په وسيله ؤ چې كله

يوسف مړ كېده، نو د مصر څخه يې د اسراييلو د وتلو په هكله خبرې وكړې او د خپل مړي د ښخولو په اړه يې هغوی ته لارښوونې وكړې.

۲۳ د ايمان په وسيله ؤ چې كله موسى وزېږېده، مور او پلار يې وليدل چې هغه يو ښكلی ماشوم دی، نو هغوی د پاچا د حكم څخه ونه وېرېدل او هغه ماشوم يې درې مياشتې پټ وساته. ۲۴ د ايمان په وسيله ؤ كله چې موسى لوی شو، نو د دې نه يې انكار وكړ چې هغه دې د فرعون د لور د زوی په نوم ياد شي. ۲۵ هغه د يو لنډمهاله مودې د عيش او عشرت او د گناه څخه ډك ژوند په ځای د خدای د خلکو سره د بد چلند زغمل غوره وگڼل. ۲۶ هغه د مسيح په خاطر د بې عزتۍ زغمل د مصر د ټولو خزانو نه بهتر وگڼل، ځكه چې هغه خپل راتلونكي اجر ته سترگې په لاره ؤ. ۲۷ د ايمان په وسيله ؤ چې موسى د مصر څخه راووت او د فرعون د قهر څخه ونه وېرېده او په حوصله يې خپلې لارې ته دوام وركړ، ځكه چې د هغه نظر په نه ليدونكي خدای ؤ. ۲۸ د ايمان په وسيله ؤ چې موسى د اسراييلو خلکو ته حكم وكړ چې د فسحې اختر جوړ كړي او د حيواناتو وينه د دروازو په چوكاټونو باندې وشيندي، ترڅو د مرگ فريشته د اسراييلو لومړني زېږېدلي اولادونه ونه وژني.

۲۹ د ايمان په وسيله ؤ چې د اسراييلو قوم د سرې بحيرې نه داسې پورې وتل لكه په وچه ځمكه چې تېر شي، خو كله چې مصريانو د پورې وتلو كوښښ وكړ، نو ډوب شول. ۳۰ د ايمان په وسيله ؤ چې د اسراييلو خلك د اريحا د ښار نه اووه ورځې گردچاپېره وگرځېدل او وروسته بيا د ښار د پوالونه راوغورځېدل. ۳۱ د ايمان په وسيله ؤ چې بدلمنه راحاب د نورو نافرمانه خلکو سره يوځای ونه وژل شوه، ځكه چې هغې اسراييلي جاسوسانو ته دوستانه هركلی ويلي ؤ.

۳۲ نور زه څه ووايم؟ ځكه چې زما زيات وخت نشته چې د جدعون، باراق، شمشون، يفتاح، داود، سمويل او نورو پيغمبرانو په هكله خبرې وكړم. ۳۳ هغوی د ايمان په وسيله پاچاهي گانې فتح كړې او عدالت يې ټينگ كړ او هغه شيان يې ترلاسه كړل چې خدای ورسره وعده كړې وه. ۳۴ هغوی د زمريانو خولې بندې كړې، د اور لمبې يې مړې كړې او د تورې د خولې نه خلاص شول. هغوی كمزوري وو، خو قوي شول. په جنگ كې زورور شول او د پرديو لښكري يې تېښتې ته مجبورې كړې. ۳۵ ښځو خپل مړي بيا ژوندي وموندل. ځينو نورو ډېر كړاوونه وليدل، خو ازادي

يې ونه منله، ترڅو د قيامت په ورځ له دې نه ډېر بڼه ژوند ومومي. (٣٦) په ځينو باندې ملنډې ووهل شوې، په دورو ووهل شول، نور په زنځيرونو وتړل شول او بنديان شول. (٣٧) هغوی سنگسار شول، په اړې باندې نيم کړای شول او په تورو باندې يې مړه کړل. هغوی د پسونو او وزو پوستکي اغوستي وو او د ډېرې غريبۍ، ظلم او کړاوونو له امله سرگردانه وو. (٣٨) دنيا د دې خلکو لياقت نه درلود. هغوی په دښتو او غرونو کې سرگردانه گرځېدل او په غارونو او سمڅو کې اوسېدل.

(٣٩) د خپل ايمان په وسيله د هغوی ټولو بڼه ستاينه وشوه، خو بيا يې هم هغه څه ترلاسه نه کړل چې خدای يې وعده کړې وه. (٤٠) ځکه چې خدای زمونږ دپاره له مخکې نه ډېر بڼه شی درلود چې وروسته به يې راکړي، هغه دا چې هغوی به زمونږ سره کامل کړای شي.

د څښتن له خوا زمونږ اصلاح

١٢ (١) نو اوس چې د شاهدانو دومره لويه گڼه گونډه زمونږ څخه راچاپېره ده، نو راکړئ چې هر اضافي بار يعنې هره گناه چې په اسانۍ سره مو راگېروي، د خپل ځان نه لېرې کړو او په صبر او زغم سره په هغې سيالۍ کې منډه ووهو چې زمونږ په وړاندې پرته ده. (٢) خپلې سترگې د عيسی يعنې زمونږ د ايمان د بنياد اېښودونکي او کامل کوونکي خواته ونيسو. هغه په صليب باندې د مړ کېدلو شرم وزغملو خو شرم يې مهم ونه گڼلو، ځکه چې په دې پوهېده چې په دې کار سره به هغه په راتلونکې کې خوشحاله وي او اوس هغه د خدای د تخت بڼې لاس ته ناست دی.

(٣) د هغه په هکله فکر وکړئ چې د گناهکارانو له خوا د څومره مخالفتونو سره مخ شو، نو خپله حوصله له لاسه مه ورکوئ او بې زړه کېږئ مه. (٤) تاسو لا تراوسه د گناه په خلاف جنگ کې تر دې حده نه يئ رسېدلي چې وينه مو په کې تويه شوې وي. (٥) ايا تاسو دا هېر کړي دي چې خدای درته لکه د خپلو اولادونو په شان نصيحت کوي:

ای زما زويه! کله چې تا اصلاح کوي څښتن

نو هغه مه گڼه سپک

او کله چې هغه رتي تا، نو ناامیده کېږه مه

⑥ ځکه څښتن چې کوي مینه د کوم چا سره

نو اصلاح کوي هغه

او هغه چاته ورکوي سزا

چې قبلوي يې د خپل زوی په توګه

⑦ تاسو اصلاح وزغمئ، ځکه چې دا زغم دا ښايي چې خدای تاسو سره د خپلو اولادونو په شان چلند کوي. ايا تاسو کله داسې اولاد ليدلی دی چې د خپل پلار له خوا اصلاح شوی نه وي؟ ⑧ که چېرې تاسو د هغه د نورو اولادونو په شان اصلاح نه شئ، نو دا په دې معنی ده چې تاسو د هغه رښتیني اولادونه نه یئ، بلکې حرامیان یئ. ⑨ برسېره پردې، مونږ ټولو پلرونه درلودل چې مونږ يې اصلاح کولو او مونږ د هغوی درناوی کاوه. نو مونږ به د دې نه څومره زیاته د هغه چا تابعداري وکړو چې زمونږ روحاني پلار دی او مونږ ته ژوند راکوي. ⑩ زمونږ دنیاوي پلرونه لکه څنګه چې هغوی ته ښه ښکاري، مونږ اصلاح کړي یو، خو د خدای اصلاح زمونږ د ښېګڼې دپاره ده، ترڅو مونږ د هغه په پاکوالي کې شریک شو. ⑪ هره اصلاح په خپل وخت کې خوشحالوونکې او خوندوره نه وي بلکې دردناکه وي، خو وروسته بیا د هغو خلکو دپاره چې په دې ډول روزل شوي دي، د یو رښتیني ژوند د ارامۍ یوه مېوه وي.

⑫ نو له دې امله خپل ناتوانه لاسونه او کمزورې پښې قوي کړئ. ⑬ د خپلو قدمونو دپاره لاره سمه کړئ، ترڅو په تاسو کې د ځينو ګوډې پښې کمزورې او ناتوانه نه شي بلکې روغې شي.

لارښوونې او خبرداری

⑭ کونښن وکړئ چې د هر چا سره په سوله او سلامتی کې ژوند وکړئ او پاک او سپېڅلي اوسئ، ځکه چې د هغه پرته به هېڅوک څښتن ونه ويني. ⑮ پام کوئ، هسې نه چې په تاسو کې څوک د

خدای د فضل نه بې برخې شي او ستاسو په منځ کې کوم څوک ترخې او زهرجنې ريښې وځغوي چې د تکليف سبب شي او د هغه له امله ډېر خلک فاسد شي (۱۶) او گورئ چې په تاسو کې دې څوک زناکار يا د عيسو په شان بې دينه نه شي چې د يوې مړې ډوډۍ دپاره يې د خپل مشرتوب حق خرڅ کړي. (۱۷) نو تاسو پوهېږئ سره له دې چې وروسته هغه غوښتل چې د برکت ميراث ترلاسه کړي، خو هغه رد شو، ځکه چې د هغه دپاره د توپې ويستلو موقعه پيدا نه شوه، که څه هم هغه د اوبنکو په تويولو سره د هغه برکت په لټه کې ؤ.

(۱۸) تاسو لکه د اسراييلو د خلکو په شان د موسی په وخت کې د سينا غره ته چې د اور لمبې، سخته تياره او توفان ؤ، راغلي نه یئ. (۱۹) کله چې خلکو د سرنې او يو ډېر وېروونکي اواز واورېد، نو زارۍ يې وکړې چې خدای دې نور زمونږ سره خبرې ونه کړي. (۲۰) ځکه چې هغوی د خدای دا حکم ونه شو زغملی چې وايي: «که چېرې يو حيوان هم په دې غره باندې پښه کېږدي، نو هغه بايد سنگسار شي.» (۲۱) هغه منظره دومره وېروونکې وه چې موسی وويل: «زه د وېرې نه رپېرم.» (۲۲) خو تاسو د صهيون غره او د ژوندي خدای ښار يعنې اسماني اورشليم ته چې بې شمېره فرښتې په کې خوشحالي کوي، راغلي یئ. (۲۳) تاسو د خدای د لومړني زېږول شويو اولادونو غوندې ته چې نومونه يې په جنت کې ليکل شوي دي، راغلي یئ. تاسو خدای ته چې د ټولو قاضي دی او د نېکانو روحونو ته چې کامل شوي دي، راغلي یئ. (۲۴) تاسو عيسی ته چې د خدای او خلکو ترمنځ د نوي لوظ منځگړی دی او د هغه وينه د هاييل د وينې نه ډېر ښه پيغام ورکوي، راغلي یئ. (۲۵) نو پام کوئ چې د هغه چا نه انکار ونه کړئ چې تاسو ته خبرې کوي. کله چې خلکو د هغه د اطاعت کولو نه انکار وکړ چې د ځمکې نه يې هغوی ته خبرې کولې او تېښته يې ونه کړه، نو که تاسو د هغه چا نه انکار وکړئ چې د اسمان نه ستاسو سره خبرې کوي، نو فکر کوئ چې تاسو به وکولای شئ وتېښتئ؟ (۲۶) په هغه وخت کې د خدای اواز ځمکه ولړزوله، خو اوس هغه وعده کړې ده: «يوځل بيا به زه يوازې ځمکه نه بلکه اسمان هم ولړزوم.» (۲۷) د هغه دا خبره يعنې «يوځل بيا» دې ته اشاره کوي چې هغه شيان چې خلق شوي دي هغه به ولړزول شي، ترڅو نه لړزېدونکي شيان پاتې شي.

(۲۸) نو راځئ چې د هغې نه لړزېدونکې پاچاهۍ په خاطر چې خدای يې مونږ ته راکوي،

شکرگزارې وکړو او په درناوي او وېرې سره داسې عبادت وکړو چې هغه ته د منلو وړ وي. (۲۹)
ځکه چې زموږ خدای تباہ کوونکی اور دی.

خدای څنگه خوشحالولی شو؟

۱۳ (۱) د خویندو او ورونو په شان یو د بل سره مینه کوی. (۲) دا مه هېرئ چې باید د مسافرو مېلمه پالنه وکړئ، ځکه چې ځینو خلکو داسې کړي دي او هغوی د فرښتو مېلمه پالنه کړې ده که څه هم هغوی یې نه دي پېژندلي. (۳) هغه کسان چې په زندان کې دي داسې یادوئ لکه چې تاسو ورسره په زندان کې یئ. هغه کسان در په یادوئ چې ظلم ورسره کيږي، نو داسې وگڼئ لکه تاسو چې کړاوونه وینئ. (۴) ټول باید واده ته درناوی ولري او ښځې او مېړونه باید یو بل ته وفادار اوسي، ځکه چې خدای به بداخلاقه او زناکاره خلک محکوم کړي. (۵) په خپل ژوند کې د پیسو سره د مینې کولو نه ځان لېرې وساتئ او څه چې لرئ په هغو باندې قناعت وکړئ، ځکه چې خدای ویلي دي: «زه به هېڅکله تاسو یوازې پرېږدم او هېڅکله به مو نه هېروم.» (۶) نو موږ په ډاډه زړه ویلی شو:

زما مرستندوی دی څښتن

نه به وېرېږم زه

څه کولای شي انسان ما سره؟

(۷) خپل مشران چې تاسو ته یې د خدای کلام بیان کړ، په یاد ساتئ. د هغوی د ژوند د لارو او څرنگوالي په هکله فکر وکړئ او د هغوی ایمان د ځان دپاره مثال وگرځوئ. (۸) عیسی مسیح پرون، نن او د تل دپاره یوشان دی. (۹) د هر ډول عجیبه تعلیمونو له امله مه بې لارې کېږئ. دا ښه ده چې زموږ زېږونه د خدای په فضل باندې قوي شي، نه په مذهبي قوانینو پورې تړلي خوږو باندې، ځکه کوم خلک چې دا قانون په مخ وېرې هېڅ گټه ورته نه رسیږي.

١٠) مونږ داسې د قربانۍ ځای لرو چې حتی هغه کاهنان چې هلته په سپېڅلي څېمه کې خدمت کوي، د هغې قربانۍ د خوړلو حق نه لري. ١١) ځکه چې لوی کاهن به د حیواناتو وینه د گناه د قربانۍ په توګه ډېر سپېڅلي ځای ته وړله، خو د هغوی مړي د کمپ نه دباندې سوځول کېدل. ١٢) نو له دې امله عیسی هم د ښار د دروازې نه دباندې کړاوونه وزغمل او مړ شو، ترڅو د خپلې وینې په وسیله خلک د گناه څخه پاک کړي. ١٣) نو راضی چې هغه ته د کمپ نه دباندې ورشو او هغه بې عزتي وزغمو چې هغه زغملې وه. ١٤) ځکه چې په دې دنیا کې زموږ دپاره هېڅ داسې ښار نشته چې د تل دپاره پاتې وي، خو مونږ د هغه ښار په لټه کې یو چې په راتلونکې کې به موجود وي.

١٥) نو راضی چې د عیسی په وسیله د قربانیو په توګه تل د خدای ثنا او صفت وکړو، یعنې په خپلو خولو د هغه د نوم اقرار وکړو. ١٦) نېکي کول او د نورو سره مرسته کول مه هېرئ، ځکه چې خدای په داسې قربانیو خوشحالیږي.

١٧) د خپلو مشرانو اطاعت کوئ او څه چې درته وایي هماغسې کوئ. هغوی په تاسو باندې پام کوي او خدای ته به حساب ورکوي. نو پرېږدئ چې هغوی دا کار په خوشحالی سره وکړي، نه په خفګان. که نه، نو تاسو ته به یې ګټه ونه رسیږي. ١٨) زموږ دپاره دعا کوئ. مونږ ډاډمن یو چې زموږ وجدان پاک دی او غواړو چې په هر لحاظ د عزت ژوند وکړو. ١٩) زه ستاسو نه په کلکه غوښتنه کوم چې دعا وکړئ، ترڅو ډېر زر بهرته تاسو ته راشم.

وروستۍ دعاګانې

٢٠) اوس دې د سولې او سلامتی خدای چې د تلپاتې لوظ د وینې په وسیله یې زموږ څښتن عیسی چې لوی شپون دی، د مړو نه بېرته راژوندی کړ، ٢١) نو هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره په خپلو ټولو ښو کارونو کې تیار کړي او د عیسی مسیح په وسیله دې په مونږ کې هغه کارونه وکړي چې هغه پرې خوشحالیږي. د هغه جلال دې تل تر تله وي. امین.

وروستني سلامونه

۲۲ ای خویندو او ورونو! ستاسو نه په کلکه غوښتنه کوم چې زما نصیحت په صبر او حوصلې سره واورئ، ځکه چې هغه مې درته په لنډ ډول لیکلی دی. ۲۳ زه غواړم تاسو خبر شئ چې زمونږ ورور تیموتاوس د زندان نه خلاص شوی دی. که هغه زر دلته راشي، نو هغه به زما سره ستاسو لیدو ته درشي. ۲۴ خپلو ټولو مشرانو او ایماندارانو ته زمونږ سلامونه ووايي. د ایتاليې ایمانداران هم تاسو ته خپل سلامونه وایي. ۲۵ په تاسو ټولو دې د خدای فضل وي.